

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyně Mgr. Andrey Veselé a Mgr. Jany Jurečkové ve věci

žalobce **BEZ H2O s. r. o.**, IČ 04260562
se sídlem: Národní 973/41, 110 00 Praha
zastoupený JUDr. Petrem Vaňkem,
advokátem, se sídlem Na Poříčí 1041/12, 115 30 Praha

proti
žalovanému **Odvolací finanční ředitelství**,
se sídlem: Masarykova 427/31, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 6. 2022, č. j. 20762/22/5300-21444-711869

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

I.
Základ sporu

1. Žalobou napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání a potvrdil rozhodnutí Finančního úřadu pro hlavní město Prahu ze dne 6. 11. 2019, č. j. 8446161/19/2001-52521-110858, dodatečný platební výměr DPH, kterým byla za zdaňovací období měsíce ledna roku 2018 doměřena DPH ve výši 6 384 760 Kč, a současně bylo rozhodnuto o zákonné povinnosti uhradit penále ve výši 1 276 952 Kč; dodatečný platební výměr na DPH č. j. 3084872/20/2001-52521-110858, kterým byla za zdaňovací období měsíce února roku 2018 doměřena DPH ve výši 6 106 857 Kč, a současně bylo rozhodnuto o zákonné povinnosti uhradit penále ve výši 1 221 371 Kč; dodatečný platební výměr na DPH č. j. 3085451/20/2001-52521-110858, kterým byla za zdaňovací období měsíce března roku 2018 doměřena DPH ve výši 7 482 843 Kč, a současně bylo rozhodnuto o zákonné povinnosti uhradit penále ve výši 1 496 568 Kč.
2. V žalobě napadeném rozhodnutí se kromě jiného uvádí, že žalobce si za zdaňovací období měsíců ledna až března roku 2018 uplatnil nárok na odpočet DPH z přijatých zdanitelných plnění od společnosti zetacos a Speedgo, a to na základě daňových dokladů specifikovaných ve zprávě o daňové kontrole. V případě plnění od dodavatele zetacos se jednalo o dodání zboží, kdy z vyjádření žalobce vyplynulo, že se mělo jednat o autodíly. V případě plnění od dodavatele Speedgo se dle daňových dokladů mělo (až na tři případy) jednat o dodání zboží, kdy není zřejmé, o jaké zboží se mělo jednat. Žalobce však uvedl, že v případě plnění od dodavatele Speedgo se jednalo o poskytnutí služeb, a to na základě smlouvy o spolupráci a jednalo se o dodávky pracovních sil. Pochybnosti prvostupňového správce daně ve vztahu k plněním od dodavatelů zetacos a Speedgo plynuly ze zjištění, že předmět plnění na daňových dokladech byl vymezen pouze obecně, k deklarovanému dodání zboží společností zetacos **nebyly předloženy ani získány dodací listy**, předmět plnění na daňových dokladech od dodavatele Speedgo byl ve většině případů vymezen jako dodání zboží, přičemž žalobce uvedl, že se jednalo o poskytnutí služeb, ve Smlouvě o poskytování služeb ze dne 1. 2. 2017 uzavřené mezi žalobcem a společností Speedgo (dále jen „smlouva o spolupráci“) byl žalobce uveden jako dodavatel plnění nikoliv jako jejich příjemce. Jednatel společnosti zetacos D. M. v rámci svědecké výpovědi k předmětným plněním neuvedl žádné konkrétní informace, jednatel společnosti Speedgo J. L. odmítl v dané věci vypovídat. Zálohy účetnictví žalobce, společností zetacos, Speedgo a dalších subdodavatelů se nacházely na jednom počítači, přičemž obsahovaly pouze část účetních dokladů, do datových schránek uvedených společností bylo přistupováno ze shodných IP adres a subdodavatelé odvolatele vykazují znaky rizikových subjektů (neplnění daňových povinností, neexistence webových stránek, nespolehliví plátcí apod). Žalobce byl proto vyzván k prokázání oprávněnosti uplatněného nároku na odpočet daně. K daným plněním byly od Policie České republiky získány evidence pro účely DPH, daňové doklady přijaté a smlouva o spolupráci.
3. Ve vztahu k daňovým dokladům od společnosti zetacos v předmětu plnění je uvedeno: „*Fakturujeme Vám zboží dle DL*“, bez bližší specifikace zboží, cena je zde uvedena vždy pouze jako celková cena za celé poskytnuté plnění. Z daňových dokladů nejsou zřejmé žádné bližší informace k předmětným plněním, konkrétní druhy zboží, jeho množství, jednotkové ceny zboží apod. Z vyjádření odvolatele vyplynulo, že v případě předmětných plnění se mělo jednat o autodíly, nicméně tato skutečnost nebyla nijak doložena. **Daňové**

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

doklady odkazují na dodací listy, tyto však nebyly předloženy ani získány od PČR, skladová evidence nebyla předložena, přičemž ze zjištění prvostupňového správce daně vyplynulo, že skladové evidence v zálohách účetních programů společnosti zetacos a žalobce získané od PČR neobsahovaly žádné údaje. Uvedené skutečnosti přispěly k pochybnostem odvolacího orgánu ohledně přijetí předmětných plnění od dodavatele zetacos v deklarovaném předmětu a rozsahu i o použití předmětných plnění k ekonomické činnosti žalobce, neboť z daňových dokladů není zřejmé, o jaké konkrétní zboží se jednalo a bez předložení dodacích listů a zejména skladové evidence či evidence zásob nelze zjistit, od koho, kdy, v jakém množství a na základě jakého dokladu bylo zboží pořízeno a komu, kdy a v jakém množství bylo následně dodáno.

4. Ve vztahu k daňovým dokladům od společnosti Speedgo je v předmětu plnění (vyjma tří daňových dokladů) uvedeno: „Fakturujeme Vám zboží“, bez bližší specifikace zboží, cena je zde uvedena vždy pouze jako celková cena za celé poskytnuté plnění. Dodací listy k deklarovanému dodání zboží nebyly předloženy ani získány od PČR, skladová evidence nebyla předložena, přičemž ze zjištění prvostupňového správce daně vyplynulo, že skladové evidence v zálohách účetních programů společnosti Speedgo a odvolatele získané od PČR neobsahovaly žádné údaje. Na třech daňových dokladech je v předmětu plnění uvedeno, že je fakturováno na základě smlouvy o spolupráci a opět je zde uvedená pouze celková cena za celé plnění. Žalobce k předmětným plněním uvedl, že dodavatel Speedgo pro něj zajišťoval služby na základě smlouvy o spolupráci a jednalo se o dodávky pracovních sil, což je v rozporu s předmětem plnění uvedeným na většině daňových dokladů od společnosti Speedgo. Žalobce k tomuto rozporu v rámci odpovědi na výzvu uvedl, že společnost Speedgo mu poskytovala služby, v případech, kdy je na daňových dokladech uvedeno dodání zboží, se jedná pouze o nepřesné označení poskytnutého plnění. V případě plnění od společnosti Speedgo se jednalo za každé zdaňovací období o několik desítek vystavených daňových dokladů, kdy se nejeví jako pravděpodobné, že by si žalobce ani dodavatel Speedgo nevšimli, že předmět plnění uvedený na daňových dokladech je diametrálně odlišný od fakticky poskytnutého plnění a toto pochybení nenapravili. Ve vyjádření k výsledkům kontrolního zjištění žalobce uvedl, že ze smlouvy o spolupráci je zřejmé, že v případě předmětných plnění se jednalo o služby – dodávky pracovních sil, a to právě v souvislosti s obchody se zbožím, na daňových dokladech proto mohlo být pro zjednodušení uvedeno, že jde o dodávky zboží. Žalobce toto své tvrzení nijak nedoložil a žalovaný jej vyhodnotil jako nevěrohodné, přičemž zjištěný rozpor v předmětu plnění na většině daňových dokladů s předmětem plnění uváděným odvolatelem přispívá k pochybnostem odvolacího orgánu ohledně přijetí předmětných plnění od dodavatele Speedgo v deklarovaném předmětu a rozsahu a rovněž o jejich použití k ekonomické činnosti žalobce, neboť není zřejmé, co bylo fakticky předmětem plnění, zda zboží či služby a jaké, a za současného nepředložení dodacích listů či skladové evidence nebo doložení poskytnutí služeb, kdy není zřejmé, s jakými obchodními případy pro jakého odběratele či s jakou jeho ekonomickou činností mu měly být služby společností Speedgo poskytnuty nelze seznat, zda a jak měla být předmětná plnění použita k ekonomické činnosti žalobce. K daňovým dokladům od dodavatelů zetacos a Speedgo žalovaný uvedl, že další skutečností, která vzbuzuje pochybnosti ohledně realizace předmětných plnění dle předložených daňových dokladů, je splatnost uvedená na daňových dokladech ve většině případů v délce tří měsíců, kdy se jedná o neobvyklou délku splatnosti (běžná splatnost obchodních faktur je 30 dní, jak ostatně vyplývá i z ust. § 1963 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník). Nejeví se jako pravděpodobné (mj. s

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

ohledem na vysoké hodnoty jednotlivých plnění), že by si dodavatelé zetacos a Speedgo „mohli dovolit“ čekat na úhradu od žalobce tak dlouhý časový úsek. Splatnost uvedená na daňových dokladech od společnosti Speedgo je rovněž v rozporu se smlouvou o spolupráci, kde je v čl. III. Bodu 2. uvedeno, že splatnost daňových dokladů bude 14 dní. Ze soupisu daňových dokladů dále vyplynulo, že dodavatelé zetacos a Speedgo vystavili pro odvolatele i několik daňových dokladů během jednoho dne, kdy tato skutečnost se rovněž nejeví jako běžná a není zřejmé, z jakého důvodu nebyla tato plnění fakturována současně jedním daňovým dokladem. K zajištěným evidencím odvolatele pro účely DPH žalovaný uvedl, že tyto obsahují pouze výčet plnění (daňových dokladů), o faktickém přijetí těchto plnění od dodavatelů zetacos a Speedgo v deklarovaném předmětu a rozsahu ani o použití těchto plnění k ekonomické činnosti odvolatele však nijak nesvědčí.

5. Ke smlouvě o spolupráci odvolací orgán uvedl, že předmětem smlouvy o spolupráci (čl. I) je zajištění zaměstnanců, spolupracujících osob a organizace nákupu zboží včetně logistiky. Rozpor spatřoval žalovaný ve skutečnosti, že společnost Speedgo je zde uvedena (ještě pod starším názvem Precorp 6 s.r.o.) jako objednatel a odvolatel je zde uveden jako dodavatel, což je v rozporu s daňovými doklady, kde je společností Speedgo fakturováno žalobci a nikoliv naopak. Další rozpor spatřoval odvolací orgán v čl. III. bodu 1. smlouvy o spolupráci, kde bylo uvedeno, že dodavateli náleží za každý měsíc odměna ve výši 100 000 Kč, přičemž však společnost Speedgo žalobci předmětnými daňovými doklady fakturovala částky ve výši desítek milionů Kč měsíčně.
6. Prvostupňový správce daně v rámci daňové kontroly provedl výslech jednatele společnosti zetacos D. M. D. M. v rámci své výpovědi uvedl, že s ohledem na to, že nemá přístup k účetnictví a nepamatuje si události v předmětných obdobích, nechce uvádět nepravdivé nebo mylné informace. Veškeré doklady byly zabaveny PČR. Svědek dále uvedl, že předpokládá, že v předmětných obdobích spolupracoval s žalobcem, ale konkrétní obchody nedokáže uvést. K obchodní spolupráci s odvolatelem uvedl, že se jednalo o zprostředkovaný prodej zboží. Svědek dále na položené dotazy ohledně předmětných daňových dokladů, obchodní spolupráce s žalobcem a realizace obchodních případů odkazoval na své vyjádření v úvodu svědecké výpovědi, případně pouze uvedl, že si to nepamatuje.
7. Na základě požadavku žalobce v reakci na Seznámení odvolací orgán doplnil do spisu žalobce svědeckou výpověď jednatele společnosti zetacos D. M. provedenou v rámci daňové kontroly za zdaňovací období měsíce července roku 2017. V rámci této výpovědi D. M. potvrdil spolupráci s odvolatelem ve zdaňovacím období měsíce července roku 2017, kdy uvedl, že se jednalo o dodávky autodílů, s odvolatelem komunikoval telefonicky nebo osobně, objednávky byly řešeny telefonicky nebo osobně, cena byla stanovena dle průměrných cen na trhu, zboží bylo dopravováno do skladu v Čestlicích pravděpodobně vozem odvolatele, účetnictví zpracovávala Ing. T., která zajišťovala obchodní korespondenci, platební styk, měla na starosti komunikaci prostřednictvím datové schránky, do které měla přístup, e-mailovou adresu společnosti zetacos svědek nezná, tuto zná Ing. T. K existenci smluvního ujednání mezi žalobcem a společností zetacos se svědek nevyjádřil a uvedl, že veškeré smlouvy měla na starosti Ing. T. D. M. dále uvedl, že daňové doklady i dodací listy vystavovala Ing. T., k podpisům na daňových dokladech vystavených společností zetacos ve zdaňovacím období měsíce července roku 2017 uvedl, že to není jeho standardní, běžný podpis. Jakým způsobem byly daňové doklady a dodací listy za uvedené zdaňovací období předávány žalobci, svědek nesdělil a odkázal na Ing. T.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Svědék uvedl, že často byl osobně přítomen u vykládky zboží ve skladu v Čestlicích kvůli kontrole zboží. D. M. tedy neměl povědomost např. o e-mailové adrese společnosti či o tom, zda měl se svým odběratelem, kterému dodával zboží velkých objemů a hodnoty, uzavřenou písemnou smlouvu či nikoliv. Jednatel společnosti Speedgo svědek J. L. v dané věci odmítl vypovídat.

8. Z odpovědi slovenské daňové správy vyplynulo, že žalobcem tvrzení odběratelé společnosti BURSO, WOPPA a TNG v daňových přiznáních za předmětná zdaňovací období vykázaly na řádku č. r07 (nadobudnutie tovaru v tuzemsku podle § 11 a 11a zákona) nenulové hodnoty, uvedené společnosti jsou však nekontaktní a jejich obchodní spolupráci s odvolatelem a předmětné obchodní případy proto nebylo možné prověřit. Z odpovědi ke společnosti GILMOR vyplynulo, že jednatel této společnosti J. L. správci daně písemně sdělil, že v dané věci odmítá vypovídat z důvodu probíhajícího trestního řízení v České republice.
9. Vykázání předmětných plnění v kontrolních hlášeních dodavatelů zetacos a Speedgo a jejich zaplacení však bez dalšího neprokazuje, zda odvolatel skutečně přijal předmětná plnění od těchto dodavatelů v deklarovaném předmětu a rozsahu a zda tato plnění použil ke své ekonomické činnosti.
10. B. H., jednatelka subdodavatele APPLE při svém výslechu na policii uvedla, že od roku 2016 žije v zahraničí a o obchodní činnosti společnosti APPLE nic neví, a F. G., jednatel subdodavatele SILEKANERE uvedl, že nemá žádné povědomí o obchodní činnosti společnosti SILEKANERE.
11. Žalovaný dospěl k závěru, že na základě zjištěného skutkového stavu nelze postavit na jisto, že se v případě předmětných plnění jednalo o plnění fiktivní, tj. že se tato plnění vůbec neuskutečnila, nicméně v dané věci jsou o souladu faktického stavu se stavem formálně právním, tj. o přijetí předmětných plnění dle předložených daňových dokladů vystavených společností zetacos a Speedgo, dány důvodné pochybnosti ohledně přijetí předmětných plnění od deklarovaných dodavatelů zetacos a Speedgo, v deklarovaném předmětu a rozsahu a o použití těchto plnění k ekonomické činnosti žalobce.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

12. Žalobce poté, co v žalobě zopakoval své odvolací námitky, způsob, jak se s nimi žalovaný vypořádal a zopakoval důležitou právní úpravu pro účely žaloby a k případu se vztahující konstantní judikaturu, namítl porušení zákonných povinností při dokazování a to konkrétně, že:
13. Prvostupňový správce daně porušil svou povinnost dle ust. § 92 odst. 2 a odst. 5 písm. a) a d) daňového řádu, neboť nepřihlédl ke všem skutečnostem, které vyšly v daňovém řízení najevo, nepřihlédl k vyjádřením žalobce a rovněž k platné judikatuře.
14. Prvoinstanční správce daně opominul důkazní prostředky svědčící ve prospěch žalobce, důkazní prostředky hodnotil účelově a nevyhodnotil důkazní prostředky ve vzájemných souvislostech, čímž porušil ust. § 9 odst. 1 DŘ.
15. Důkazní prostředky v dané věci svědčí o přijetí předmětných plnění dle předložených daňových dokladů, závěr prvoinstančního správce daně byl revidován. Žalobce prokázal

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

oprávněnost uplatněného nároku na odpočet daně předložením daňových dokladů svědeckou výpovědí D. M.

16. Žalobce požadoval doplnit spisový materiál o svědeckou výpověď svědka D. M. provedenou v daňovém řízení za zdaňovací období červenec 2017. Žalobce nesouhlasí s hodnocením svědecké výpovědi D. M. za červenec 2017, když tento svědek potvrdil uskutečnění předmětných plnění, jeho výpověď byla dostatečně konkrétní a měla být osvědčena jako důkaz o přijetí předmětných plnění od dodavatele zetacos. Ing. S. T. potvrdila vedení účetnictví společnosti zetacos, čímž potvrdila tvrzení D. M., její výpověď tedy měla být tedy osvědčena jako důkaz. Žalobce požadoval provést výslech D. M. ke zdaňovacím obdobím měsíce prosince roku 2017 a měsíce ledna až března 2018.
17. Žalobce dále poukázal na princip dobré víry při vystavení daňových dokladů a odkázal na rozsudky Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) č. j. 2 Afs 60/2011-100 a č. j. 2 Afs 24/2007-119, a současně namítl, že mu jsou kladeny k tíži skutečnosti zjištěné o subdodavatelích jeho dodavatelů, o kterých nevěděl, což je v rozporu s nálezy Ústavního soudu sp. zn. II. 664/04 a II. ÚS 2096/07. Žalobce navrhl důkazy z daňových řízení svých dodavatelů.
18. Žalobce dále připomenul zásadní změnu argumentace odvolacího orgánu, který dospěl k závěru, že na základě zjištěného stavu nelze postavit na jisto, že se tato plnění vůbec neuskutečnila, jelikož o souladu faktického stavu se stavem formálně právním jsou pochybnosti. Avšak prokázat odchylku stavu formálního od právního předpokládá unést důkazní břemeno správce daně upravené v ust. § 92 odst. 5 písm. d) DR. Ten je neunesl, což změnilo právní kvalifikaci žalovaného, proto však ani žalovaný nemůže unést své důkazní břemeno.
19. Žalobce dále zopakoval, že unesl své důkazní břemeno, když předložil, jak sám žalovaný přiznává, daňové doklady přijaté, dodací listy, rámcovou smlouvu, daňové doklady vydané, CMR listy, smlouvy o postoupení pohledávek, a poskytnutí zdanitelného plnění dodavatelem zetacos žalobci potvrdil i svědek, jednatel dodavatele D. M.
20. Rámcové smlouvy jsou zcela věrohodný důkaz i přes jejich obecnost, která je dána rámcovostí. Specifikace jednotlivého obchodního případu vyplývá z dodacích listů.
21. Pan D. M. potvrdil toliko, že byl často u vykládky zboží. To však vůbec neodporuje tvrzení žalobce, že nemusel vědět konkrétní den dodání zboží, pokud toto skutečně žalobce opravdu přesně tvrdil. Naopak, tento mechanismus nasvědčuje tomu, že dodavatel zetacos, aniž by se staral o dopravu zboží, dodavatelsky zajistil dodávku zboží subdodavatelem SILIKANERE přímo žalobci.
22. Dodací listy jsou zcela věrohodným důkazem o přijetí zdanitelného plnění žalobcem od dodavatele zetacos. Svědek D. M., který byl v rámci tohoto daňového řízení vyslechnut dne 30. 4. 2019, vypověděl zcela konkrétně o spolupráci dodavatele s žalobcem. Ve Vyjádření k Seznámení v rámci odvolacího řízení žalobce doslova citoval důležité části jeho výpovědi. Žalobce dále ocitoval otázky správce daně a odpovědi svědka, které považuje za jednoznačné s tím, tato svědecká výpověď svědka D. M. měla být správcem daně a žalovaným osvědčena jako důkaz o přijetí zdanitelných plnění žalobcem od dodavatele. Místo toho ji odvolací orgán označil jako nekonkrétní, odkazující ve všech bodech na účetní společnosti dodavatele, pí Ing. S. T. Přijetí zdanitelných plnění od dodavatele zetacos bylo v rámci daňového řízení zcela prokázáno.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

23. Pochopitelně žalobce trvá na tom, že důkazem k tomu, že k přijetí zdanitelných plnění opravdu došlo, je také skutečnost, že dodavatel uvedl uskutečněná zdanitelná plnění do svých kontrolních hlášení a též do svých daňových přiznání a daň z nich odvedl.
24. Rozpor mezi smlouvou a skutečností žalobce zcela vysvětlil. Důležité je, že tento dodavatel měl dostatečné personální vybavení na činnost žalobce. Chyby ve psaní ve smlouvě jsou zcela běžné při velkém množství obchodů a opisování různých smluvních vzorů. Procesní strategie p. J. L. v souvislosti s trestním řízením nemůže být k tíži žalobce. Je to naopak toto řízení, tedy trestní řízení vedené u Městského soudu v Praze pod č. j. 49 T 14/2021, v němž byla jasně prokázána činnost společnost Speedgo v rámci vztahu jak k žalobci, tak ke společnosti TENA OIL CZ a.s.
25. Co se týče dodatečných daňových přiznání slovenských odběratelů, je jen věcí daňové kontroly na SR, co tito odběratelé učinili. Avšak chování těchto odběratelů nemůže jít k tíži žalobce. Důležité je především, že i tito odběratelé uvedli přijetí zdanitelných plnění od žalobce ve svých v daňových přiznáních. Toto sice nemohlo být zcela ověřeno pro nekontaktnost odběratelů, toto však rozhodně nemůže jít k tíži žalobce.
26. Tedy žalobce prokázal i dodání zboží do SR, tedy použití přijatých zdanitelných plnění na svou ekonomickou činnost. Unesl tak důkazní břemeno upravené v ust. § 92 odst. 3 a § 86 odst. 3 písm. c) DŘ.
27. Celkově tedy žalovaný, stejně jako správce daně, nesplnili svou důkazní povinnost stanovenou v ust. § 92 odst. 2 a odst. 5 písm. c) a d) DŘ, a nepřihlédli ke konstantní judikatuře. Současně neprokázaly své pochybnosti obzvláště tam, kde sami konstatovali, že nebylo prokázáno porušení právních předpisů (odvolací bod 6).
28. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Dále uvedl, že ohledně porušení zákonných povinností při dokazování žalobce v podstatné části žaloby pouze shrnuje a popisuje jednotlivé body v žalobou napadeném rozhodnutí, avšak nijak nerozebírá a nerozporuje jednotlivé skutečnosti, ale pouze na ně poukazuje v rámci své žaloby. Jedná se tak o pouhé konstatování a obecné argumenty žalobce, které nijak nevyvrací zjištěné pochybnosti prvostupňového správce daně či žalovaného.
29. Aby správce daně unesl své důkazní břemeno, je povinen prokázat, že o souladu se skutečností existují vážné a důvodné pochyby (viz např. rozsudek NSS ze dne 26. 9. 2012, č.j. 8 Afs 14/2012-61). Jestliže správce daně unese své důkazní břemeno ve vztahu k důvodnosti pochyb o tvrzení daňového subjektu, dochází k přenesení důkazního břemene zpět na daňový subjekt a je na něm, aby pochybnosti správce daně vyvrátil, tj. prokázal, že se zdanitelné plnění uskutečnilo tak, jak tvrdí. V daném případě tak prvostupňový správce daně i žalovaný důkazní břemeno unesli, neboť prokázali existenci vážných a důvodných pochybností v dané věci.
30. Co se týče plnění od dodavatele zetacos, s.r.o., žalovaný byt souhlasí se žalobcem, že v průběhu daňového řízení byly předloženy správci daně daňové doklady (daňové doklady byly zajištěny od Policie České republiky), avšak z těchto daňových dokladů nejsou zřejmé žádné bližší informace k předmětným plněním, konkrétní druhy zboží, jeho množství, jednotkové ceny zboží apod. Z předložených daňových dokladů tak nelze k předmětným plněním dovodit žádné bližší informace. Daňové doklady odkazují na dodací listy, tyto však předloženy nebyly a stejně tak nebyla předložena ani skladová evidence. Žalovaný

proto nesouhlasí s tvrzením žalobce, že by předložil v průběhu daňového řízení veškeré doklady včetně dodacích listů, rámcové smlouvy atd.

31. Tyto skutečnosti mimo jiné přispěly k důvodnosti pochybností žalovaného ohledně přijetí předmětných plnění od dodavatele zetacos, s.r.o. v deklarovaném předmětu a rozsahu i o použití předmětných plnění k ekonomické činnosti žalobce, neboť z daňových dokladů není zřejmé, o jaké konkrétní zboží se jednalo a bez předložení dodacích listů a zejména skladové evidence či evidence zásob nelze zjistit, od koho, kdy, v jakém množství a na základě jakého dokladu bylo zboží pořízeno a komu, kdy a v jakém množství bylo následně dodáno. Je to tedy žalobce, kdo v průběhu celého daňového řízení nepředložil, ani nenavrhl takové důkazní prostředky, které by osvědčily jeho tvrzení, a proto nemůže nyní dávat k tíži prvostupňovému správci daně, resp. žalovanému, že nebyla prokázána oprávněnost uplatněného nároku na odpočet daně z přidané hodnoty.
32. Svědecká výpověď pana D. M. (ve vztahu k posuzovaným zdaňovacím obdobím) byla provedena v rámci daňové kontroly prvostupňovým správcem daně. Svědecká výpověď byla vyhodnocena jako velmi nekonkrétní, svědek vypovídal velmi obecně, k předmětným plněním od společnosti zetacos, s.r.o. neuvedl žádné konkrétní skutečnosti, pouze obecně potvrdil obchodní spolupráci se žalobcem v předmětných zdaňovacích obdobích. Vzhledem k nekonkrétnosti nelze tuto svědeckou výpověď D. M. osvědčit jako důkaz o přijetí předmětných plnění od dodavatele zetacos, s.r.o. v deklarovaném předmětu a rozsahu.
33. V rámci předchozí svědecké výpovědi ze dne 30. 4. 2019 sice svědek D. M. potvrdil spolupráci se žalobcem a také dodání zboží, avšak toto učinil ve vztahu ke spolupráci se žalobcem pouze ke zdaňovacímu období měsíce července roku 2017, nejednalo se tedy o zde posuzované obchodní případy deklarované ve zdaňovacích obdobích měsíce ledna až března roku 2018. Ve vztahu ke zde posuzovaným obchodním případům se svědek v rámci uvedené výpovědi nevyjádřil a tyto tak ani nepotvrdil. Proto nelze tuto svědeckou výpověď osvědčit jako důkaz o přijetí předmětných plnění od dodavatele zetacos, s.r.o. v deklarovaném předmětu a rozsahu, jak požaduje žalobce v rámci žaloby.
34. K citaci žalobce z uvedené svědecké výpovědi konstatuje žalovaný, že se jedná o svědeckou výpověď pana D. M., která byla provedena v rámci daňové kontroly u žalobce za zdaňovací období červenec roku 2017, kdy svědek se v rámci této výpovědi vyjadřoval ke spolupráci se žalobcem pouze ve vztahu ke zdaňovacímu období měsíce července roku 2017. Byť žalobce nesouhlasí s hodnocením svědecké výpovědi a také s tím, že svědek často odkazoval na účetní společnosti zetacos, s.r.o. paní Ing. S. T., tak žalovaný musí zdůraznit, že sám svědek při výpovědi uvedl, že paní Ing. T. zajišťovala obchodní korespondenci, platební styk, měla na starosti komunikaci prostřednictvím datové schránky, do které měla přístup, měla na starosti i veškeré smlouvy. Svědek D. M. při svědecké výpovědi dále uvedl, že daňové doklady i dodací listy vystavovala paní Ing. T., předání daňových dokladů a dodacích listů měla na starosti paní Ing. T. Svědek D. M. tak při svědecké výpovědi uváděl jen obecné informace, přičemž o agendu společnosti včetně dokladů a smluv se starala pouze paní Ing. T., a proto na ni často při svědecké výpovědi odkazoval.
35. Žalovaný vzhledem k výše uvedenému trvá na tom, že ve vztahu ke spolupráci se žalobcem byla tato výpověď naprosto nekonkrétní, kdy svědek neuvedl k obchodním případům za posuzovaná zdaňovací období žádné informace. Svědeckou výpovědí proto tvrzené skutečnosti prokázány nebyly. Žalovaný tak dodává, že navržená svědecká výpověď byla

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

na návrh žalobce doplněna do spisového materiálu a řádně vyhodnocena, byť se neosvědčila jako důkaz podporující tvrzení žalobce, neboť skutečnosti z nich vyplývající pochybnosti žalovaného ohledně rozsahu, předmětu a dodavatele deklarovaných plnění neodstranily, a naopak je ještě prohloubily.

36. Žalobce na vyjádření žalované reagoval replikou ze dne 22. 11. 2022, ve které cituje z protokolu o výsledku svědka ze dne 30. 04. 2019, kde byl slyšen D. M. jako svědek k zdaňovacímu období červenec 2017, ve které se sice jednalo o jiné zdaňovací období, avšak mechanismus spolupráce mezi společnostmi zetacos s. r. o. a žalobkyní byl popsán zcela konkrétně a lze jej bezesporu vztáhnout i na předmětná zdaňovací období.
37. I když svědek D. M. vypověděl stran jiného zdaňovacího období, jeho odpovědi jsou zcela konkrétní a popisují jak sjednání obchodu, cen, jednotlivých dodávek, tak i jeho úlohu v tomto obchodu.
38. Nelze tedy než uzavřít, že dodavatel (svým jednatelem) potvrdil přijetí zdanitelných plnění žalobcem právě od dodavatele. Tuto skutečnost žalovaný nebere v potaz a stále setrvává na tom, že výpověď D. M. není konkrétní.
39. Žalovaný na to reagoval svým podáním ze dne 9.12.2022, ve které kromě toho, co již uvedl zdůraznil, že v předmětné věci není sporné pouze naplnění podmínky přijetí daných plnění od plátce DPH, ale mj. i prokázání předmětu a rozsahu plnění, kdy uvedenou svědeckou výpovědí nebylo prokázáno ani naplnění těchto hmotněprávních podmínek nároku na odpočet DPH.
40. S uvedeným posouzením ve vztahu k dodání plnění plátcem DPH ve smyslu rozsudku Kemwater byl žalobce seznámen (viz Seznámení se zjištěnými skutečnostmi společně s výzvou k vyjádření se v rámci odvolacího řízení č.j. 14042/22/5300-21444-711869 ze dne 13.4.2022) a měl tak možnost na uvedený závěr žalovaného reagovat a v daném smyslu i dokládat další důkazní prostředky na podporu jeho tvrzení.
41. Žalovaný tedy trvá na tom, že ze spisového materiálu prokazatelně vyplývá, že žalobce neunesl své důkazní břemeno ve smyslu ustanovení § 92 daňového řádu ve věci prokázání nároku na uplatnění odpočtu daně k přijatým zdanitelným plněním, které na něj bylo přeneseno výzvou k prokázání skutečnosti. Žalobce nepředložil a nenavrhl takové důkazní prostředky, kterými by prokázal předmět a rozsah daných plnění od dodavatelů zetacos, s.r.o. a Speedgo, s.r.o. či jiného plátce DPH a dále neprokázal, že tato plnění použil v rámci své ekonomické činnosti. Žalobce tak nesplnil podmínky pro vznik nároku na odpočet DPH ve smyslu s ust. § 72 a 73 ZDPH.
42. Soud nicméně z důvodu opatrnosti vyzval žalobce, aby *s ohledem na aktuální vývoj judikatury* soudu sdělil, zda setrvává na své dosud předestřené žalobní argumentaci či zda považuje za nezbytné uvést další okolnosti týkající se deklarovaného plnění, a to především v otázce dodavatelů zboží.
43. Spolupráci žalobce coby odběratelem s dodavatelem zetacos potvrdil ve své svědecké výpovědi jednatel dodavatele zetacos, p. D. M., v Protokolu o daňové kontrole DPH za červenec 2017 ze dne 30. 4. 2019. Není pochyb, že tato společnost byla v rozhodném zdaňovacím období leden – březen 2018 plátcem DPH a nebyla nespolehlivým plátcem DPH.
44. Spolupráci žalobce coby odběratele s dodavatelem Speedgo potvrdili svědci – řidiči společnosti Speedgo, v hlavním líčení při trestním řízení vedeném Městským soudem v

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Praze pod č. j. 49 T 14/2021, které je vedeno právě na základě trestního oznámení správce daně (Finanční úřad pro hlavní město Prahu figuruje v řízení jako poškozený). Jde například o svědky B. – vyslýchán 15. 6. 2022, a P. – vyslýchán 17. 6. 2022. Všichni další svědci od společnosti Speedgo potvrdili, že tato společnost skutečně provozovala dopravu náhradních dílů. Není pochyb, že tato společnost byla v rozhodném zdaňovacím období leden – březen 2018 plátcem DPH a nebyla nespolehlivým plátcem DPH.

45. Je pochopitelně možné, že k fyzickému dodání zboží žalobci mohlo dojít tak, že jej dodal do skladu žalobce rovnou subdodavatel SILEKANERE (nikoli zetakos). Tak to popsal i ve svém svědecké výpovědi ze dne 30. 4. 2019 také jednatel společnosti zetakos D. M. Bylo zcela prokázáno, že SILEKANERE byl plátce DPH, sice dlužil, ale v rozhodném období ještě nebyl nespolehlivým plátcem, navíc žalobce tuto skutečnost u subdodavatele nemohl ověřit.
46. Stejně tak je možné, že k fyzickému dodání zboží žalobci mohlo dojít tak, že jej dodal žalobce rovnou subdodavatel RED 1 (nikoli Speedgo). Bylo zcela prokázáno, že RED 1 byl plátce DPH, sice dlužil, ale v rozhodném období ještě nebyl nespolehlivým plátcem, navíc žalobce tuto skutečnost u subdodavatele nemohl ověřit. Tedy, i kdyby došlo plnění pro žalobce od jiného plátce, tedy od subdodavatelů dodavatelů žalobce, společnostmi SILIKANERE a RED 1, šlo nepochybně v rozhodném období o plátce DPH, které nebyly nespolehlivými plátcí.
47. Těmito skutečnostmi se správce daně ani žalovaný v průběhu daňového řízení vůbec nezaobírali, natož aby ji vzali v potaz. Žalovaný ani v době, kdy byl již s výše uvedenou judikaturou seznámen, nevyzval žalobce tak, jak učinil soud, čímž, jak se žalobce domnívá, zatížil toto řízení vadou.
48. Žalovaný na to reagoval svým vyjádřením ze dne 13. 10. 2023, ve kterém však již jen zopakoval své shora citované závěry a zdůraznil, že nadto lze poukázat na skutečnost, že dodavatel sporných plnění v postavení plátce DPH byl v daném případě pouze jednou z neprokázaných hmotněprávních podmínek nároku na odpočet daně z přidané hodnoty, sporné však bylo i prokázání předmětu a rozsahu plnění a použití tohoto plnění v rámci ekonomické činnosti žalobce.
49. Soud nařídil ve věci jednání na den 1. 11. 2023, při kterém účastníci resp. jejich zástupci setrvali na dosavadních postojích.

III.

Posouzení žaloby

50. Městský soud v Praze (dále též jen jako „*městský soud*“, nebo jen „*soud*“) na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů [dále jen „*s. ř. s.*“]), přezkoumal napadená rozhodnutí, včetně řízení, která jejich vydání předcházela. Při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
51. Dle § 93 odst. 3 DŘ daňový subjekt prokazuje všechny skutečnosti, které je povinen uvádět v daňovém tvrzení a v dalších podáních.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

52. Dle § 92 odst. 5 písm. c) DŘ správce daně prokazuje skutečnosti vyvracející věrohodnost, průkaznost, správnost či úplnost povinných evidencí, účetních záznamů, jakož i jiných záznamů, listin a dalších důkazních prostředků, uplatněných daňovým subjektem.
53. Dle § 92 odst. 5 písm. d) DŘ správce daně prokazuje skutečnosti rozhodné pro posouzení skutečného obsahu právního jednání nebo jiné skutečnosti.
54. Soud předně uvádí, že neshledal důvodnou zcela nekonkrétní námitku, že prvostupňový správce daně porušil svou povinnost dle ust. § 92 odst. 2 a odst. 5 písm. a) a d) daňového řádu, neboť nepřihlédl ke všem skutečnostem, které vyšly v daňovém řízení najevo, nepřihlédl k vyjádřením žalobce a rovněž k platné judikatuře. Soud k této námitce ve stejné míře obecnosti, uvádí, že má za to, že bylo přihlédnuto ke všem vyjádřením a důkazům předloženým žalobcem a rovněž k platné judikatuře.
55. K další obecné námitce, že prvoinstanční správce daně opominul důkazní prostředky svědčící ve prospěch žalobce, důkazní prostředky hodnotil účelově a nevyhodnotil důkazní prostředky ve vzájemných souvislostech, čímž porušil ust. § 9 odst. 1 DŘ, soud uvádí, že ji považuje za nedůvodnou. Soud má za to, že žalovaný se vypořádal se všemi tvrzeními a důkazními prostředky předkládanými žalobcem a rovněž je zcela správně vyhodnotil.
56. Soud dále uvádí, že v další žalobní námitce žalobce napadá závěry žalovaného s odkazem na odvolací námitky s tím, že žalobce své důkazní břemeno unesl a naopak žalovaný nikoliv.
57. Soud má za to, že i tyto odvolací námitky byly pregnantně žalovaným vypořádány. Jelikož žalobce s vypořádáním žalovaného nijak fakticky nepolemizuje, pouze opakuje své závěry o unesení důkazního břemene, soud odkazuje na žalobou napadené rozhodnutí a s tím, jak byly tyto námitky vypořádány žalovaným, zcela souhlasí.
58. Žalobcovým požadavkům ohledně doplnění spisového materiálu o svědeckou výpověď svědka D. M. provedenou v daňovém řízení za zdaňovací období červenec 2017 a provedení jeho výpovědi, bylo v řízení vyhověno. Žalobce pouze nesouhlasí s tím, jak žalovaný tyto důkazy hodnotí. Soud v dalším odkazuje na rozhodnutí žalovaného, se kterým i v tomto ohledu zcela souhlasí.
59. Soud má za to, že pokud žalobce nesouhlasí se žalovaným, že žalobce neunesl své důkazní břemeno, musí předně přijít se svou skutkovou verzí, kterou mají jím navrhované důkazní prostředky prokázat.
60. **Žalobce však ani v žalobě neuvádí, o jaká konkrétní plnění (jaké autodíly – jakého výrobce, v jakém množství, v jaké ceně za kus atd., a jaké služby) šlo, ani další konkrétní okolnosti (objednávka, přeprava, skladování, atd.), ze kterých by bylo možné dojít k závěru, že tato plnění byla přijata od jím deklarovaných dodavatelů v deklarovaném rozsahu.**
61. Soud má za to, že při obchodech v hodnotě několika desítek milionů korun si žalobce měl být jist, co konkrétně nakoupil a následně prodal. Zajisté si to nemůže vše dopodrobna pamatovat a právě od toho slouží daňové doklady (smlouvy, objednávky, faktury, dodací listy, přepravní listy, skladové listy atd.), které mohou žalobci pomoci prokázat, o jaké konkrétní plnění šlo. Žalobce však pouze opakuje, že vše plyne z dodacích listů, které nepředložil a z faktur, které jsou zcela obecné. Žalobce pouze dokola uvádí, že jím předložené důkazy dané plnění prokazují, aniž by vůbec uvedl, o jaké plnění šlo. Žalobce takové skutečnosti neuvádí ani v žalobě. Proto závěr žalovaného, že žalobce neunesl své

důkazní břemeno ohledně prokázání předmětu a rozsahu plnění od tvrzených dodavatelů zetacos a Speedgo za předmětná období je zcela správný.

62. Další shora uvedené žalovaným zjištěné skutečnosti ohledně jeho dodavatelů, jejich subdodavatelů a odběratelů pouze dokreslují pochybnosti vyjádřené žalovaným a to, že jeho závěr o tom, že žalobce neprokázal přijetí těchto plnění od jím tvrzených dodavatelů, je správný.
63. Pokud žalobce namítá, že mu jsou kladeny k tíži skutečnosti zjištěné o subdodavatelích jeho dodavatelů, o kterých nevěděl, což je v rozporu s nálezy Ústavního soudu sp. zn. II. 664/04 a II. ÚS 2096/07, soud uvádí, že žalobci je předně kladeno k tíži, že není schopen uvést, o jaké plnění šlo. Žalobci skutečně nemá být dáváno k tíži chování jeho dodavatelů nebo odběratelů, žalobce však sám nepředložil faktury, které by dané prokazovaly. Naopak z rozhodnutí žalovaného zcela jasně plyne, že právě faktury, které vystavoval sám žalobce a mohl a měl ovlivnit jejich obsah, byly důvodem k tomu, že správní orgán pojal pochybnosti o rozsahu a předmětu deklarovaného plnění.
64. Na případ žalobce rovněž nelze aplikovat rozsudky Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) č. j. 2 Afs 60/2011-100 a č. j. 2 Afs 24/2007-119, jelikož jím předložené faktury nebyly perfektní – byly zcela nekonkrétní, některé dokonce formálně nesprávné.
65. Vykázání předmětných plnění v kontrolních hlášeních dodavatelů zetacos a Speedgo a jejich zaplacení bez dalšího neprokazuje, že žalobce skutečně přijal předmětná plnění od těchto dodavatelů v deklarovaném rozsahu, a zda tato plnění použil ke své ekonomické činnosti. Prokazuje pouze to, že je vykázal v kontrolních hlášeních.
66. Co se týče výzvy soudu, kterou dal žalobci prostor se vyjádřit k judikatuře ohledně rozsudku Kemwater s tím, že může doplnit skutečnosti, ze kterých by vyplývalo, že skutečným dodavatelem byl jiný plátce daně, žalobce sice uvedl, že žalovaný se tedy měl zabývat tím, že dodavatelem mohly být subdodavatelé jeho dodavatelů, opět však neuvádí, co konkrétně měli tito dodat. Soud proto i námitku žalobce, že žalovaný takto žalobce v průběhu řízení nevyzval, považuje za nedůvodnou. Žalobce totiž neuvádí, že pokud by byl takto vyzván, dotvrdil by ty a ty konkrétní skutečnosti, ze kterých by bylo možné jednoznačně dovodit, že skutečným dodavatelem tvrzeného plnění byl jiný plátce daně a žalobce tak prokázal hmotněprávní nárok na odpočet. Jinými slovy, žalobce by musel nejdříve dotvrdit o jaké plnění a v jaké rozsahu šlo, až následně prokazovat, že dodavatelem byl někdo jiný.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

67. Jelikož soud neshledal žádnou z žalobních námitek důvodnou, žalobu v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
68. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Jelikož žalobce neměl ve věci úspěch, nevzniklo mu právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, který měl ve věci plný úspěch, potom nevznikly náklady převyšující náklady jeho běžné úřední činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 1. listopadu 2023

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.